

Posudek
diplomové práce Michala Moroze „Orgány družstva“

Posuzovaná diplomová práce představuje v podstatě ucelený výčet a popis orgánů družstva v historickém vývoji jeho právní úpravy platné na území tvořícím dnes teritorium České republiky jakož i vymezení pojmu tzv. evropského družstva s výčtem a popisem jeho orgánů. Zvolený systém práce vycházející z historického pohledu na právní úpravu předmětné problematiky lze považovat obecně za plně vyhovující. Avšak způsob jeho realizace diplomantem (zejména v kapitole 1) zmenšuje až nivelizuje klady tohoto systému. Diplomant se totiž v podstatě omezil na vyjmenování orgánů družstva v jednotlivých etapách historického vývoje aniž by alespoň stručně provedl jejich porovnání (porovnání jejich povahy a kompetencí) v jednotlivých etapách historického vývoje a vyvodil z toho závěry o celkovém vývoji organizačního uspořádání družstev v průběhu času. Jinak vyjádřeno: diplomant pracuje s výrazy (termíny, slovy), nikoliv s pojmy. Právě to však by mělo být hlavním posláním diplomové práce. Jinak zůstává její text prostým popisem, nestává se tvůrčím zpracováním dané problematiky, jakým by diplomová práce měla být. Platí to tím spíše, že na problémové otázky se diplomant příliš nezaměřuje a pokud vůbec se jich dotýká, nezaujímá vlastní zargumentované stanovisko. Jistý nedostatek shledávám také v tom, že diplomant tu a tam užívá termínu „společenstvo“ aniž vysvětluje jeho obsah.

Pokud jde o jednotlivosti, zdá se mi, že diplomant bez náležitého uvážení užívá promiskue termín „řízení“ jak pro působnost nejvyššího orgánu družstva (členské schůze), tak i pro působnost jeho orgánu výkonného (představenstva). Ostatně ani ve vymezení působnosti představenstva není diplomant zcela konzistentní (někdy „statutární orgán“, jindy „orgán obchodního vedení“ a jindy zas „výkonný orgán“). Někdy jde zřejmě jen o neobratnost ve vyjádření; například když uvádí, že „členská schůze náležela k nejvyšším orgánům družstva“ (existovaly nějaké „další nejvyšší orgány?“).

Za věcnou chybu a současně logický rozpor nutno považovat diplomantovo tvrzení v souvislosti se zákonem č. 79/1873 ř.z., že „představenstvo bylo zákonem považováno za statutární orgán společenstva, jehož členové jsou oprávněni zastupovat příslušné společenstvo navenek“. Podobného nedostatku se diplomant dopouští, když - bez bližšího vysvětlení - jedná o statutárních orgánech družstva jako o jednajících jménem družstva, jinde pak o úkolech nejvyššího orgánu evropského družstva jako o „činění právních úkonů a zastupování evropského družstva navenek“. Zdá se to svědčit o tom, že diplomant nechápe správně právní konstrukci způsobilosti právnických osob k právním úkonům.

Po stránce formální je třeba konstatovat, že diplomantův jazyk není příliš kultivovaný a vyskytují se i gramatické chyby (např. „konat rozvoj“, „ve své činnosti muselo dbát povinno pokynů“, „kontrolní komice“, „lze se setkat s dvěmi názory“, „jednání na úkon družstva“ atd.). Pokud diplomant nezná latinsky, neměl by se pokoušet o vlastní kreace („in bona fides“).

Celkově hodnotím práci jako spíše podprůměrnou a konečné hodnocení ponechávám na diplomantovo ústní vystoupení.

V Praze dne 10. ledna 2006

~~Doc. JUDr. Zdeněk Příbyl, CSc.~~